

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/35545 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 maart 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op 3 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

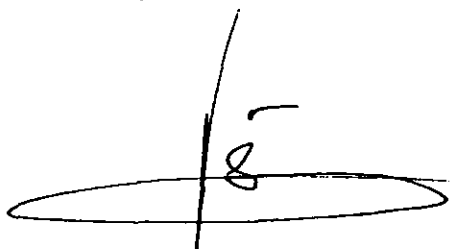
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

154-523.

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting Houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

AWB 06/35545 BEPTDN A S2

29 maart 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0411.23.0302,
V-nummer:
eiseres,
mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Drachten,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Buijsman, advocaat te 's-Gravenhage.

Procesverloop

Op 15 december 2004 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000). Bij beschikking van 26 juni 2006, bekend gemaakt op 27 juni 2006, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 24 juli 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 22 augustus 2006. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: 06/35545

2

Algemeen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres heeft verklaard op _____ in _____, Azerbeidzjan, geboren te zijn en van gemengde afkomst te zijn. Haar moeder is Armeens en haar vader is Azeri. Voorts heeft eiseres verklaard op zevenjarige leeftijd, vanwege de volkerenmoord in 1987 waarbij haar ouders om het leven zijn gekomen, met haar tante naar Armenië te zijn gevlucht. Daar zijn zij als vluchteling opgevangen. Tot 1996 heeft zij bij haar tante gewoond. De echtgenoot van eiseres (_____, geregistreerd onder AWB 06/35550) heeft in 1998 een schriftelijke oproep voor militaire dienst ontvangen, waar hij geen gehoor aan heeft gegeven. In 1998 is haar zoon overleden. Eiseres stelt dat hij is aangereden door een militaire wagen. In 1998 is de echtgenoot van eiseres bij de landmacht gegaan. In 1999 werd de echtgenoot van eiseres - valselijk - beschuldigd van moord. Eiseres heeft veel problemen en overlast ondervonden van de familie van de vermoorde persoon.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000. Verweerder gaat uit van de Azerbeidzjaanse nationaliteit van eiseres. Eiseres heeft in de zienswijze en de beroepsgronden van 10 augustus 2005 aangegeven de Azerbeidzjaanse nationaliteit te bezitten. Eiseres heeft geen documenten overgelegd om haar nationaliteit en identiteit vast te kunnen stellen. De verklaring die eiseres hiervoor heeft gegeven, volgt verweerder niet.

Eiseres stelt van 1987 tot 2004 illegaal in Armenië te hebben verbleven en hier geen enkel document van in haar bezit te hebben. Mitsdien acht verweerder het illegaal verblijf in Armenië niet geloofwaardig vooral nu eiseres in Armenië naar school is geweest, haar kind in een ziekenhuis is geboren en eiseres aangifte heeft gedaan van de dood van haar kind bij de Armeense politie. De oprechtheid van haar asielaanspraak is op voorhand aangetast. Derhalve wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van haar asielaanspraak. Evenmin is er sprake van een positieve overtuigingskracht. Verweerder acht niet geloofwaardig dat eiseres Azeri is. Eiseres en haar echtgenoot hebben tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de etnische afkomst van eiseres. Haar gestelde gemengde huwelijk wordt niet geloofwaardig geacht. De verklaring van eiseres wordt door verweerder niet gevolgd nu in landen als de voormalige deelrepublieken van de voormalige Sovjet-Unie de etnische afkomst een belangrijk gegeven is.

Zaaknummer: 06/35545

3

Tevens roept de christelijke religie van de vader van eiseres twijfels op omtrent zijn etnische afkomst daar het overgrote deel van de etnisch Azeri Moslim is. Voor zover eiseres een beroep doet op haar Azeri-naam heeft verweerder overwogen dat dit niet kan worden gevolgd. De echtgenoot van eiseres draagt immers ook de naam [] en is tevens Armeens van etnische afkomst. De naam [] duidt niet op Azeri afkomst. Voorts heeft verweerder overwogen dat de door eiseres gestelde ondervonden problemen in Azerbeidzjan, te weten de dood van haar ouders, niet geloofwaardig worden geacht. Eiseres stelt immers dat haar ouders door de onlusten zijn gedood in 1987, terwijl de onlusten zijn begonnen in 1988. Dit blijkt uit het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 16 november 2005. De stelling van eiseres dat - als zij geen Azeri is - zij dan wel Armeens moet zijn en dus niet terug kan keren naar Azerbeidzjan kan evenmin tot een ander oordeel leiden nu het asielrelaas nog immer positieve overtuigingskracht ontbeert. Derhalve kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van eiseres omtrent haar asielrelaas. Nu verweerder ten aanzien van de echtgenoot van eiseres het standpunt heeft ingenomen dat hij zich kan vestigen in het land van eerder verblijf Armenië, heeft verweerder nog het volgende overwogen. In het asielrelaas van eiseres over haar problemen in Armenië komen tegenstrijdigheden en vaagheden voor op het niveau van de relevante bijzonderheden. Haar asielrelaas is ongeloofwaardig. In dit verband heeft verweerder verwezen naar de beschikking van haar echtgenoot. Nu het door eiseres aangevoerde asielrelaas ziet op de gestelde problemen van haar echtgenoot, terwijl geen aanleiding bestaat om uit te gaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, valt niet in te zien dat eiseres zich niet samen met haar echtgenoot in Armenië zou kunnen vestigen. Niet is gebleken dat terugkeer voor eiseres naar Armenië onmogelijk is. Eiseres komt mitsdien niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 van de Vw 2000.

Eiseres heeft in beroep het volgende aangevoerd.

Eiseres heeft gesteld dat zij staatloos is, maar dat zij in Azerbeidzjan is geboren. Zij heeft niet gesteld dat zij de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft. Die conclusie komt voor rekening van verweerder. Eiseres heeft gesteld dat zij niet de Armeense nationaliteit heeft en dat verweerder op grond van de situatie in Azerbeidzjan moet oordelen. Eiseres is van mening dat verweerder ten onrechte stelt dat als iemand een langdurig en bestendig verblijf heeft gehad in Armenië zij dan haar verblijf, identiteit en nationaliteit met documenten moet kunnen onderbouwen. Uit ambtsberichten van Buitenlandse Zaken blijkt dat gemengde echtparen zich wel staande kunnen houden zolang ze een laag profiel aanhouden. Wanneer de etnische afkomst bekend wordt, kan dat aanleiding zijn voor intimidatie of achterstelling. Of hiertegen bescherming valt in te roepen van de autoriteiten is een kwestie van willekeur. Eiseres is er niet in geslaagd haar identiteit te verbergen. Eiseres is voorts van mening dat verweerder de verklaringen van eiseres omtrent haar etniciteit niet als ongeloofwaardig heeft kunnen aanmerken. Dat eiseres niet precies weet wanneer haar ouders zijn vermoord, komt omdat eiseres toen slechts zeven jaar was. Cijfers uit het ambtsbericht wijzen uit dat de vader van eiseres christen kan zijn. Eiseres is van mening dat haar asielrelaas geloofwaardig is. Indien eiseres niet zal worden toegelaten als vluchteling dient aan haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te worden verleend op grond van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden. Gezien het asielrelaas van eiseres en de wijze waarop haar ouders en kind om het leven zijn gekomen, heeft eiseres traumatische ervaringen opgedaan. Verweerder heeft in strijd gehandeld met meerdere algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep.

Zaaknummer: 06/35545

4

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

De rechtbank overweegt als volgt.

Niet is gebleken dat één van de situaties in de zin van artikel 30 van de Vw 2000 op grond waarvan de aanvraag moet worden afgewezen zich heeft voorgedaan. De aanvraag van eiseres dient daarom met toepassing van de artikelen 29 en 31 van de Vw 2000 inhoudelijk te worden beoordeeld.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een grond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres de Azerbeidzjaanse nationaliteit bezit. Haar stelling dat zij staatloos is en dat verweerder dient aan te geven waarom eiseres de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft, wordt door de rechtbank niet gevolgd gelet op vaste jurisprudentie van de Raad van State waaruit blijkt dat het aan de vreemdeling is om zijn gestelde staatloosheid dan wel zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder de zienswijze van 21 april 2005 en de beroepsgronden van 10 augustus 2005 bij de bepaling van de nationaliteit van eiseres heeft mogen betrekken nu eiseres zelf heeft verklaard de Azerbeidzjaanse nationaliteit te hebben. Nu voorts in artikel 52 van de Grondwet is bepaald dat personen die geboren zijn op het grondgebied van Azerbeidzjan worden beschouwd als staatsburger van Azerbeidzjan heeft verweerder in redelijkheid uit mogen gaan van de Azerbeidzjaanse nationaliteit van eiseres.

Blijkens de bestreden beschikking stelt verweerder zich op het standpunt dat het asielrelaas van eiseres als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt. Verweerder heeft daartoe artikel 31, tweede lid onder f, Vw 2000 aan eiseres tegengeworpen.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State eerder heeft overwogen behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Zaaknummer: 06/35545

5

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f Vw 2000 aan eiseres kunnen tegenwerpen. Daarin is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken wordt de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij hij aannemelijk kan maken dat het ontbreken van die bescheiden niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft aan eiseres mogen tegenwerpen dat zij niet in het bezit is van enig document waarmee zij haar identiteit, nationaliteit, dan wel asielrelaas kan aantonen. Gelet op eiseres langdurig en bestendig verblijf in Armenië had van haar in alle redelijkheid verwacht mogen worden dat zij haar identiteit, nationaliteit en asielrelaas met documenten had weten te onderbouwen, temeer daar eiseres in Armenië deel heeft genomen aan het maatschappelijk leven en haar echtgenoot bovendien - zoals zij stelt - met justitie in aanraking is geweest. Hetgeen eiseres hiertegen in heeft gebracht heeft onvoldoende overtuigingskracht en kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder voornoemd standpunt in redelijkheid niet in heeft kunnen nemen.

Volgens vaste jurisprudentie pleegt de minister het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de toepassing van dit beleid in een concreet geval komt de minister beoordelingsruimte toe.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat het asielrelaas van eiseres op essentiële onderdelen positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank ongeloofwaardig kunnen achten dat eiseres Azeri is van etnische afkomst. Eiseres en haar echtgenoot hebben immers tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de etnische afkomst van de ouders van eiseres. Verweerder heeft op grond van het vorenstaande eveneens ongeloofwaardig kunnen achten dat eiseres en haar echtgenoot aangemerkt dienen te worden als gemengd gehuwden. De verklaring van eiseres over de door haar ondervonden problemen in de deelrepubliek Azerbeidzjan heeft verweerder eveneens in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten nu uit ambtsberichten blijkt dat de onlusten waarbij haar ouders zijn omgekomen hebben plaatsgevonden in 1988, terwijl eiseres heeft verklaard dat dit gebeurd zou zijn in 1987.

Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres dat ziet op de periode dat ze in Armenië heeft verbleven ongeloofwaardig is, nu het door eiseres aangevoerde asielrelaas ziet op de problemen van haar echtgenoot.

Bij uitspraak van heden heeft de rechtbank in de zaak van haar echtgenoot (geregistreerd onder nummer AWB 06/35550) geoordeeld dat het beroep ongegrond is; verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van haar echtgenoot ongeloofwaardig is en dat hij niet aan één van de gronden van artikel 29, eerste lid Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontleen.

Zaaknummer: 06/35545

6

Eiseres kan derhalve evenmin aan één van de gronden van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 maart 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.

Afschrift verzonden:

03 APR 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake:

Geboren op _____, van Azerbeidzjaanse
nationaliteit; appellante wonende te _____ aan de
_____, te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats
kiezende te 9201 GR te Drachten aan de Stationsweg
nr.94, ten kantore van Mr. W. Spijkstra advocaat en
procureur;
Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te 9201 GR
Drachten aan de Stationsweg nr. 94, die hierbij verklaart
door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot
indiening van dit appelschrift.

Contra:

De Staatsecretaris van Justitie
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M.Buijsman, werkzaam te
departemente.

Achtergronden

1.

Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Assen) van 29 maart 2007, verzonden op 3 april 2007(prod.1) ontvangen op 4 april 2007, registratienummer AWB 06/35545 in welke zaak de Rechtbank het door appellante op 24 juli 2006 ingesteld beroep tegen de beschikking van 24 juli 2006 kenmerk IND 0411.23.0302., waarbij haar aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet werd ingewilligd, ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2

Bij beschikking van 26 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag van appellante om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Appellante heeft tegen dit besluit op 24 juli 2006 beroep ingesteld. Het beroep is behandeld ter

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

zitting van 13 februari 2007. Op 29 maart 2007 heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

3..
Grief.

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen, in haar uitspraak van 29 maart 2007, (AWB 06/35545) pagina 5 laatste alinea en pagina 6 eerste alinea het volgende overwogen ,

“ Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat het asielrelaas van eiseres op essentiële onderdelen positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank ongeloofwaardig kunnen achten dat eiseres Azeri is van etnische afkomst. Eiseres en haar echtgenoot hebben immers tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de etnische afkomst van de ouders van eiseres. Verweerder heeft op grond van het vorenstaande eveneens ongeloofwaardig kunnen achten dat eiseres en haar echtgenoot aangemerkt dienen te worden als gemengd gehuwden. De verklaring van eiseres over de door haar ondervonden problemen in de deelrepubliek Azerbeidzjan heeft verweerder eveneens in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten nu uit de ambtsberichten blijkt dat de onlusten waar haar ouders zijn omgekomen hebben plaatsgevonden in 1988, terwijl eiseres heeft verklaard dat dit gebeurd zou zijn in 1987.

Bij uitspraak van heden heeft de rechtbank in de zaak van haar echtgenoot (geregistreerd onder nummer Awb 06/35550) geoordeeld dat het beroep ongegrond is; verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van haar echtgenoot ongeloofwaardig is en dat hij niet aan een van de gronden van artikel 29, eerste lid Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Eiseres kan derhalve evenmin aan één van de gronden van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Toelichting.

Appellante is van oordeel dat de uitspraak van de rechtbank Assen van 29 maart 2007 in strijd is met het recht en met name in strijd met artikel 31 tweede lid onder f van de Vreemdelingenwet en paragrafen 105 tot en met 197 het UNHCR handboek om de volgende redenen.

a) Volgens de parlementaire behandeling van artikel 31 Vw 2000 blijkt dat in het eerste lid van artikel 31 Vw 2000 terug is te vinden dat , conform de paragrafen 105 tot en met 197 van het UNHCR Handboek, de bewijslast bij de vreemdeling rust: hij moet aannemelijk maken dat hij vluchteling is en daartoe de nodige informatie verschaffen. Indien de vreemdeling waarheidsgetrouwe informatie verstrekt over nationaliteit, identiteit, vlucht en asielmotieven, is er sprake van optimale geloofwaardigheid en zal relatief gemakkelijk kunnen worden nagegaan of betrokkene aannemelijk heeft gemaakt dat hij vluchteling is. Als zich een van de omstandigheden in het tweede lid voordoet, rust op de asielzoeker een zwaarder

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

bewijslast om aannemelijk te maken dat hij bescherming behoeft. De in het tweede lid genoemde omstandigheden zijn op zich zelf niet voldoende om tot een afwijzing van de aanvraag te komen. Indien deze omstandigheden op zichzelf zou leiden tot afwijzing van de aanvraag, zou dat in strijd zijn met het UNHCR Handboek. Op basis van het UNHCR handboek dient in sommige gevallen aan betrokkene het voordeel van de twijfel te worden gegeven. Bovendien is het mogelijk dat, hoewel zich een omstandigheid als bedoeld in het tweede lid voordoet, betrokkene – gelet op de overige feiten en omstandigheden van het concrete geval en gezien in het licht van de situatie in het land van herkomst- wel degelijk vluchteling is. In alle gevallen moet de IND in ieder geval beoordelen of er sprake is van een situatie waarin schending van het refoulementsverbod dreigt.

b)

Appellante is van mening dat verweerder in strijd met de parlementaire behandeling van artikel 31 van de Vreemdelingenwet ten onechte alleen op grond van één van de in het tweede lid van artikel 31 Vw genoemde omstandigheden de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van appellante heeft afgewezen.

c) Zoals hierboven genoemd dient verweerder en de rechtbank ten allen tijde te beoordelen of schending van refoulementsverbod dreigt. In casu hebben verweerder en de rechtbank dit nagelaten om de reden dat het asielrelaas van haar echtgenoot ongelooftwaardig is.

Appellante verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 29 maart 2007 te vernietigen en het beroep van appellant d.d. 24 juli 2006 tegen de beschikking van 26 juni 2006 van verweerder d.d. alsnog gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen d.d. 29 maart 2007, registratienummer Awb 06/35545 en gegrond verklaring van het op 24 juli 2006 ingesteld beroep tegen de beschikking van 26 juni 2006 kenmerk IND 0411.23.0302. waarbij haar aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel van 24 mei 2006 voor bepaalde tijd werd afgewezen.

Drachten, 1 mei 2007

Mr. W. Spijkstra